

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Vi har også fra Kristeligt Folkepartis side været optaget af denne egenfinansieringsdebat.

Jeg synes, det er vigtigt at slutte debatten dér, hvor ministeren også gjorde. Han lagde op til, at der kunne diskuteres forskellige modeller, og jeg er sådan set enig i, at vi ikke skal have nogen rigide egenfinansieringsmodeller, hvis vi skal fortsætte den diskussion.

Jeg mener også at kunne konstatere – ikke bare med hensyn til ulands-ngo'erne, men ngo'erne i det hele taget her i dronningeriget Danmark, og dem er der heldigvis mange af – at jo flere offentlige kroner de får, jo mere de bliver sovset ind, havde jeg nær sagt, i offentlige kroner, desto større problemer synes de selv de har med deres egen identitet og handlefrihed osv.

Når vi har taget fat på den debat fra Kristeligt Folkepartis side, er det sådan set ikke for at gøre vold på ngo'erne eller sige, at de skal have mindre i bistand, for det ønsker vi sådan set overhovedet ikke. Det er i virkeligheden, havde jeg nær sagt, for at gøre dem en tjeneste og for at få dem til at være med til rejse en diskussion om, hvordan vi sikrer forankringen herhjemme, og her tror jeg på en fornuftigt gennemtænkt egenfinansiering, som er gennemdrøftet med organisationerne, så den netop ikke bliver rigid, som ministeren sagde, men kan være en af gerne flere parametre, som kan være med til at sikre en fornuftig opbakning.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Det er altså giftigt, når man bruger den formulering, at de selv skal være opmærksomme på, at de er ved at blive sovset ind, for det er ikke rigtigt. De siger ikke selv, at det er et problem.

Det ville da være herligt, hvis de havde flere penge – hvem ville ikke gerne have det i en sådan situation – men hvis vi siger, at de er sovset ind, skal vi påvise, at de pludselig begynder at dæmpe deres aktiviteter, også dér, hvor de kunne være kritiske over for staten. Men det har vi ikke kunnet påvise, i hvert fald ikke generelt. Det er ikke sådan, at vi kan sige, at IBIS er mere underdanigt end Røde Kors eller Folkekirkens Nødhjælp, fordi de modtager offentlig støtte, og derfor skal vi passe på.

En hel del af os og en hel del af bistandsorganisationerne har også været kolossalt nervøse for egenfinansieringsmodellen, fordi den kan

smadre vores glimrende bistandspolitik. Det kan blive noget med: Hvem kommer først til ulykkerne, hvem kommer først til de fattige, og så bliver den langsigtede og for os alle sammen afgørende strategi undermineret af en katastrofetænkning, som der selvfølgelig også skal være penge til. Men hvis den går hen og tager magten fra os, kan vi godt begynde forfra. Vi har et godt samarbejde med vore meget, meget sejtarbejdende ngo'er, og jeg synes simpelt hen, det er tarveligt at beskrive det, som om de er sovset ind, bare fordi de finansieres ad denne vej og ikke, som Venstre ønsker, af højfinansien udefra.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Nu ved jeg ikke, om det forbigik fru Margrete Aukens opmærksomhed, at jeg sådan set ikke bare omtalte ngo'erne i forhold til bistandsmiljøet, men generelt.

Der er faktisk flere organisationer, f.eks. på det sociale område, som i dag taler om, at når de i høj grad er finansieret af staten, kan det godt blive et problem for dem at agere virkelig frit osv. Det, jeg appellerede til før, var såmænd kun en vis fordomsfrihed på området, og den synes jeg ministeren har givet udtryk for her i dag, men jeg synes måske ikke, det ligefrem er det, fru Margrete Auken har givet udtryk for. Men det må så være, hvad det er.

Jeg synes, det er fair nok at rejse denne debat, fordi der nu er gået en årrække, hvor vi ikke har haft denne egenfinansiering, men hvor vi må konstatere, at nogle af vore nabolande, som benytter ngo'erne flittigt – Norge f.eks. – stadig har krav om egenfinansiering, så lad os da få den diskussion. Vi har ikke fra Kristeligt Folkepartis side lagt os fast på, hvordan det skal gøres, men det vigtige er selvfølgelig, at vi ikke slår ngo'ernes virksomhed ned. Det er ikke det, der er udgangspunktet for Kristeligt Folkeparti, overhovedet ikke, for jeg er enig med fru Margrete Auken i, at de gør en solid og stærk indsats. Men selv det kan jo give anledning til, at man stiller spørgsmål om, hvordan det vil gå på længere sigt, hvis man fortsætter, som man gør nu, og der er altså nogle, der godt kan stille sig selv det spørgsmål.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Jeg har efterhånden svært ved at se, at spørgsmålene er rettet til ministeren, er jeg nødt til at sige. Men vi kan jo tage en anden runde med ordførerne.